

Może to jeszcze nie koniec

słowa: Wiesław Buchcic, muzyka: Krzysztof Żesławski

I popatrz Ryśku jak nam dzieci rosną
A w każdym jest po kilka naszych nutek
Wchodziliśmy razem w tę durną dorosłość
Która czasem pytała tak:

Może to jeszcze nie koniec
Wędrówek zaczętych przed laty
Może nam trzeba dogonić
Ukryte za lasem światy

Może to jeszcze nie koniec
Naszego wspólnego śpiewania
Może się trzeba pokłonić
Marzeniom, marzonym przed laty

I popatrz druhu, jak wraz z muzyką rośniemy
W piosenkach serca znajdując i dłonie
Przez tyle sierpni już wspólnie idziemy
A wrzesień bieszczadzki wciąż pyta tak:

Może to jeszcze nie koniec...

Popatrz kolego na stare jabłonie
Które nam zawsze użyczały cienia
Jeszcze daleko do napisu „koniec”
Bo jeszcze dzisiaj szumią nam tak:

Może to jeszcze nie koniec...